

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820010043
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5820010043.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 24. augusta 2021 prejednal odvolania obžalovaného W. K., nar. XX.X.XXXX a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/6/2020-198 z 15. októbra 2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného W. K. a prokurátora z a m i e t a , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/6/2020-198 z 15. októbra 2020 bol obžalovaný W. K. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 24.6.2018 v čase okolo 01.10 hod., po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, viedol ťažkú terénnu štvorkolku (vozidlo kategórie L 7e - B1) značky CF MOTO GLADIATOR 510 RX bez evidenčného čísla, nezisteného VIN-čísla, zelenej farby, v blízkosti miestneho futbalového ihriska v obci Oravská Polhora, okres Námestovo a v dôsledku nevenovania sa pozornosti vedeniu štvorkolky, ako aj v dôsledku požitého alkoholu, sa so štvorkolkou prevrátil, pričom koncentrácia alkoholu v krvi obžalovaného, v čase dopravnej nehody, bola minimálne 1,67 promile.

Za to bol podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., 36 písm. j) Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 24 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 3 roky.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného do výroku o vine a treste a odvolaním prokurátora do výroku o treste ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 15.10.2020, ktoré následne procesné strany písomne odôvodnili.

Z písomných dôvodov podaného odvolania prokurátora (na č.l. 204-205 súdneho spisu) vyplýva, že odvolanie podáva do výroku o treste v neprospech obžalovaného. Výrok o vine plne zodpovedá vykonanému dokazovaniu, avšak nestotožnil sa s uloženým trestom. Poukázal, že druh a výmera trestu by mali spravodlivo zohľadňovať konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, pomery páchatel'a a možnosť nápravy obžalovaného. Zároveň trest by mal byť úmerný k spáchanému trestnému činu, naplňať znaky individuálnej, ako aj generálnej prevencie a samozrejme vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a.

V predmetnej veci súd správne vyhodnotil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného, avšak pri ukladaní trestu bolo potrebné dôsledne zohľadniť všetky okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu. Ku skutku došlo v ťažkej opitosti, na mieste, kde sa konalo obecné kultúrno-spoločenské podujatie, kde sa pohybovalo v danom čase a priestore veľa osôb, ktoré sa na ňom zúčastňovali, a tak konaním obžalovaného mohlo dôjsť k bezprostrednému ohrozeniu ich života a zdravia. Na túto okolnosť je potrebné prihliadnúť pri určovaní trestu. Oba súdom uložené tresty (podmienečný trest odňatia slobody a zákaz činnosti) sa javia ako mierne a nenapĺňajúce kritériá upravené v zásadách pre ukladanie trestov v zmysle ust. § 34 Tr. zák.

Na tomto základe navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému trest odňatia slobody s podmienečným odkladom a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby a so stanovením primeranej skúšobnej doby.

Obžalovaný písomne odôvodnil odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu (na č.l. 207-209 súdneho spisu). Z písomných dôvodov podaného odvolania vyplýva, že chybou orgánov činných v trestnom konaní (ďalej aj OČTK) nebol skutkový stav veci náležite zistený (nevymenovali si kamerový záznam aj napriek viacerým výzvam zo strany obhajoby, následne túto skutočnosť zahmlievali a vysporiadali sa s ňou tak, že kamery tam neboli). Z vykonaných dôkazov bol následne vyvodený nesprávny záver, pretože existujúce dôkazy spoľahlivo nepreukazujú spáchanie skutku. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia relevantne nevysporiadal s odmietnutím výpovede svedka O. K. a nezaoberal sa otázkou kamerových záznamov. Nepovažuje za správne, že na hlavnom pojednávaní boli vypočutí nepodstatní svedkovia - ktorí nemohli vidieť predmetnú údajnú udalosť - ale obhajobou požadovaný svedok nie. Ani jeden z vypočutých svedkov nepotvrdil, že by videl obžalovaného jazdiť na predmetnej štvorkolke. Chýba akýkoľvek priamy dôkaz na preukázanie viny obžalovaného. V tomto prípade sa súd absolútne nevysporiadal s názorom obhajoby, že úraz sa mu mohol stať aj ako spolujazdca. Táto možnosť bola pripustená aj vo vyhotovenom znaleckom posudku. Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa skutok stal a že sa ho dopustil obžalovaný. V prejednávacom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú.

V konaní vyhotovený znalecký posudok nepreukázal, že predmetné zranenia si privodil ako šofér predmetnej štvorkolky. Každý z vypočutých svedkov len niečo počul, ale nik ho nevidel jazdiť. Vznikli obrovské rozpory, kde bola vykonaná ohliadka štvorkolky a prečo policajti nezabezpečili kamerový záznam. Už v prípravnom konaní trval na vykonaní tohto dôkazu, ktorý by priamo preukázal, ako prišiel k zraneniam (či na štvorkolke a ak áno, či ako šofér alebo spolujazdec). Aj súd odmietol výsluch svedka K., ktorý mal preukázať, či mal nainštalované kamery (a či mali dosah na označené miesto svedkom W., kde ho mal nájsť ležať) a či príslušníci PZ pre záznam boli. Dopláca na to, že OČTK nepostupovali v zmysle Trestného poriadku s odbornou starostlivosťou. Výpoveď navrhnutého svedka mohla byť dôležitá z hľadiska toho, či videl predmetný incident (nakolko prevádzkoval bar, kde sa v ten večer nachádzal). Týmto spôsobom bol poškodený na právach na spravodlivý proces. V prípravnom konaní nebol svedok vypočutý z neznámych dôvodov a pred súdom pre odstup času. Z objektívnych príčin nemožno hodnotiť výpoveď svedka K. D. ako nezaujatú výpoveď a táto výpoveď je rozporuplná. Tento príslušník policajného zboru si bol dobre vedomý, že neobhliadol riadne miesto činu a primárnou chybou bolo, že si nevšimol kamery. Na začiatku obžalovanému povedal, čo má a ako povedať do zápisnice. Jeho výpoveď treba hodnotiť aj v týchto súvislostiach. Až na upozornenie zmenil tvrdenia, kde vykonal prehliadku štvorkolky. Tieto skutočnosti nie sú obsiahnuté v odôvodnení rozsudku.

Nesúhlasil, že obrana obžalovaného bola vyvrátená výpoveďami svedkov Z. D., D. D., K. S., Mgr. K. D. a MUDr. A. G., osôb, ktoré s ním prišli do kontaktu až potom, ako bol zranený. Navyše viacerí uvádzali, že bol v stave zmenšenej príčetnosti, v bolestiach a nereagoval normálnym spôsobom. Preto nerozumie, ako mohli tieto výpovede vyvrátiť výpoveď obžalovaného. Rovnako nerozumie, ako výpoveď pána W. bola v rozpore s procesnou obranou obžalovaného. Pán W. uviedol, že ako priamy svedok udalosti nevidel a ani od nikoho nepočul, že by obžalovaný spadol zo štvorkolky.

V odôvodnení nenašiel jediný reálny priamy dôkaz, ktorý by ho usvedčoval z toho, že si predmetné zranenia privodil ako šofér na štvorkolke. Jediný priamy dôkaz, ktorý mohol poukázať na dané skutočnosti, OČTK nezaistili. Dostal sa teda do situácie, kde bol odsúdený, pretože OČTK nezaistili dôkazy, ktoré mohli svedčiť v prospech obžalovaného.

Vzhľadom na uvedené neexistujú priame a nepriame dôkazy, ktoré by v súhrne spoľahlivo a bez akýchkoľvek pochybností preukazovali, že sa stal skutok uvedený v obžalobnom návrhu. Tvrdenia svedkov, z hľadiska objasnenia skutku nepodstatných, nemožno použiť na údajné preukázanie viny.

Tieto výpovede, naopak, vzbudzujú podstatné pochybnosti o samotnom spáchaní skutku. Preto mal okresný súd správne rozhodnúť o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Namiesto toho bol odsúdený a dostal prísny trest v rozpore so zásadami pre ukládanie trestov.

Poznamenal, že prípravné konanie sa ťahalo takmer 2 roky, počas ktorých OČTK neboli schopné ani správne uviesť, že údajná nehoda sa nestala na žiadnej komunikácii, ale ide o nespevnené plochy a túto chybu opravil až súd podľa výpisov z katastrálnych máp predložených obhajobou. Dá sa povedať, že údajného prečinu sa mal doslova dopustiť na poliach (resp. na mieste, ktoré oficiálne nie je nijako určené ako komunikácia).

Doteraz nebol nikdy trestne stíhaný, za celý život mal len jeden priestupok na úseku cestnej dopravy (pri státisícoch najazdených kilometroch). Od predmetného incidentu ubehlo 2,5 roka, aký význam z hľadiska individuálnej prevencie, ako aj účelu trestu má uloženie skúšobnej doby vo výmere 24 mesiacov. Keby bol aj hypoteticky vinný, nevidí žiadne osobitné okolnosti na uloženie trestu zákazu činnosti vo výmere až na 3 roky. Ako ješitné považuje odvolanie prokurátora voči výške trestu. Je to schválnosť, pretože poukázal na závažné pochybenie OČTK. Je otázne, či prokurátor navrhuje rovnaké tresty osobám, ktoré sa predtým nedopustili žiadneho protiprávneho konania, živia sa vďaka vodičskému oprávneniu a dopustili sa údajného prečinu a nikomu nespôsobili škodu.

S poukazom na vyššie uvedené sa domáha, aby odvolací súd po prejednaní odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. v celom rozsahu zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por., z dôvodu podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je trestne stíhaný.

Vyjadrenie obžalovaného k odvolaniu prokurátora (č.l. 216 a 220 súdneho spisu): Obžalovaný považuje odvolanie prokurátora za nedôvodné a schválnosť. V odvolaní rozobral viaceré závažné porušenia zo strany OČTK od ignorácie jeho návrhov až po zmarenie vykonania dôkazov, čím mu v konečnom dôsledku boli upreté práva na spravodlivý proces. V podstate namieta skutočnosť, odkiaľ má prokurátor vedomosť a čím je preukázané, že sa na údajnom „poli“ nachádzalo veľa ľudí, keď nebol zabezpečený žiadny priamy svedok. Zdôraznil, že v plnej miere popiera svoju vinu a má za to, že skutok sa nestal. Prokurátor poukázal, že z hľadiska trestnosti je úplne jedno, kde sa mal obžalovaný skutku dopustiť. Z toho obžalovaný dedukuje, že je jedno, či ide o križovatku v Bratislave alebo niekde na poli. Prokurátor poukazuje, že bolo potrebné prizerať aj na to, že na poliach sa konala spoločensko-kultúrna akcia. Táto akcia skončila niekoľko hodín pred polnocou, čo si OČTK nedokázali zistiť a prokurátor uvádzal nepravdivú informáciu, aby mu uškodil. Obžalovaný zopakoval svoj návrh na rozhodnutie o odvolaní.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora boli podané riadne a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr. por., oprávnenými osobami (§ 307 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por.), na to určenom súde a obsah odvolaní spĺňa náležitosti stanovene § 311 ods. 1, 2 Tr. por.

Krajský súd zároveň zistil, že nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie (vo výroku o vine, uloženom treste, ako aj spôsobe jeho výkonu), ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnúť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po takto vykonanom prieskume odvolací súd zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora nie sú dôvodné.

Krajský súd v konaní o odvolaní obžalovaného nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Obžalovaný bol zo spáchania trestnej činnosti usvedčený procesne správne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, medzi ktoré patria výpovede svedkov: A. W., Z. D., P. S., D. D., K. S., Mgr. K. D., MUDr. A. G. a listinnými dôkazmi, najmä odborným vyjadrením, lekárskou správou a zápsismi o vykonaní dychových skúšok.

Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia, okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd sa v

plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným výsledkom.

Odvolacie námietky obžalovaného smerovali predovšetkým k nedostatočnej sile dôkazov na jeho odsúdenie za stíhanú trestnú činnosť, resp. spochybňovaniu výpovedí svedkov, absencii priameho dôkazu a pochybeniu orgánov činných v trestnom konaní, pretože nezabezpečili kamerový systém z miesta činu, čím porušili svoju povinnosť zabezpečovať dôkazy aj v prospech obžalovaného, zamietli návrh na vypočutie majiteľa baru ohľadom kamerového systému. Uvedené pochybenie obžalovaný vyčítal aj súdu prvého stupňa s následkom porušenia jeho práva na spravodlivý proces.

Odôvodnenie viny obžalovaného učinenej okresným súdom má svoj základ vo vykonanom dokazovaní, je logické a presvedčivé. Ani sám obžalovaný nespochybňoval, že v inkriminovanom čase požíval alkoholické nápoje. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať, že je notoriou, že záchranári privolaní na miesto nehody pre účely poskytnutia prvej pomoci primárne zisťujú od prítomných osôb, ako sa úraz stal. Tomu korešpondujú aj výpovede svedkov - D. D. a K. S., ktorí uviedli, že v čase ich príchodu pacient ležal na zemi, štvorkolka sa nachádzala v jeho blízkosti a od ľudí, ktorí sa tam nachádzali, sa dozvedeli, že sa prevrátil na štvorkolke. To, že štvorkolku viedol obžalovaný, hovorili viacerí. I svedok A. W., ktorý volal záchranárov, sa dozvedel od prítomných ľudí, že obžalovaný viedol štvorkolku a prevrátil sa na nej. Rovnako ošetrojúci lekár MUDr. A. G. do lekárskej správy ako príčinu vzniku zranení uviedol, že tieto utrpel ako vodič štvorkolky. Túto informáciu mal od samotného pacienta, ktorého keď ošetroval, bol pri vedomí, orientovaný, aj keď podľa zápachu z úst bolo zrejme, že bol pod vplyvom alkoholu. Tomuto tvrdeniu zodpovedali aj zranenia, ktoré obžalovaný utrpel - zlomenina kľúčnej kosti vľavo, podozrenie na zlomeninu ľavého rebra a na otras mozgu. Skutočnosť, že pacient bol v nemocnici pri vedomí, potvrdil aj svedok K. S. (záchranár). Aj svedok Z. D. - príslušník PZ, uviedol sprostredkovanú informáciu od záchranárov, že obžalovaný sa mal prevrátiť na štvorkolke. Menovaní svedkovia nezávisle na sebe poskytli informáciu, že štvorkolku viedol obžalovaný. Podľa názoru odvolacieho súdu ide o rad nepriamych dôkazov do seba absolútne logicky zapadajúcich, ktoré nepochybne vedú k záveru, že skutok sa stal a tento spáchal obžalovaný, teda obžalovaný v blízkosti futbalového ihriska v obci Oravská Polhora viedol ťažkú štvorkolku a v dôsledku požitého alkoholu (minimálne 1,67 promile) sa so štvorkolkou prevrátil. Vykonané dôkazy objektívne ustálili priebeh skutkového deja, o ktorom odvolací súd nemal pochybnosti a v súlade so záverom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že skutok sa stal, je trestným činom - prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a tohto sa dopustil obžalovaný a stotožnil sa aj s ustálenou právnou kvalifikáciou skutku.

Ani odvolací súd neuveril verziám obžalovaného, počnúc od toho, že si vôbec na predmetnú udalosť nepamätá (zobudil sa až v nemocnici), zranenia si mal privodiť obyčajným pádom pri chôdzi, ako ho niekto sotil, potom štvorkolku mala riadiť iná osoba, až pripustil, že mohol utrieť zranenia ako spolujazdec. Uvedené tvrdenia obžalovaného si vzájomne odporujú a tieto rozpory obžalovaný nevedel vysvetliť. Ohľadne skutkových zistení krajský súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval za nadbytočné opakovane rozvádzať argumenty okresného súdu obsiahnuté v odôvodnení odsudzujúceho rozsudku. Obhajobu obžalovaného krajský súd vyhodnotil ako nedôveryhodnú a produkovanú v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Obrana obžalovaného bola vyvrátená vykonaným dokazovaním.

Nesúhlas obžalovaného s rozsahom vykonaného dokazovania a zhodnotením dôkazov okresným súdom je nutné vnímať len ako zvolený spôsob jeho obhajoby.

K odvolacej argumentácii obžalovaného vo vzťahu ku konaniu je potrebné uviesť, že odvolací súd nezistil procesné pochybenia orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdu, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozsudku a v konečnom dôsledku na rozhodnutie o vine a treste.

Vo všeobecnosti treba uviesť, že rozsah dokazovania na hlavnom pojednávaní je vymedzený obžalobou, môže byť však výrazne ovplyvnený návrhmi strán. Pre trestné konanie platí, že sa majú dokazovať len okolnosti dôležité, z hľadiska rozhodovania závažné. Zužovanie rozsahu dokazovania, ako aj nadbytočné rozširovanie je pre dokazovanie škodlivé a podstatne narušuje zásadu rýchlosti, úplnosti a objektívnosti trestného konania.

K námietke nezabezpečenia kamerového systému treba jednoznačne uviesť, že o kamerovom systéme sa obhajca obžalovaného prvýkrát vo všeobecnej rovine zmienil v odôvodnení sťažnosti zo dňa 9.9.2019 podanej proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Až pri záverečnom preštudovaní vyšetrovacieho spisu dňa 8.1.2020 (skutok sa stal 24.6.2018) obžalovaný navrhol výsluch O. K., za účelom objasnenia, či v dobe údajnej predmetnej nehody bol na objekte baru FIT BAR Oravská Polhora, umiestneného v budove pri futbalovom ihrisku, nainštalovaný kamerový systém. Tento dôkaz bol príslušníkom PZ zamietnutý pre odstup času ako irelevantný dôkaz. Opätovne žiadal výsluch menovaného svedka vo vyjadrení k obžalobe, ale už aj k samotnému skutku. Z výpovede policajta vyplýva, že tento v čase obhliadky miesta dopravnej nehody (vizuálne) nezistil, že by sa na mieste nachádzali kamery, ale súčasne pripustil, že nezisťoval, či sa na bare na ihrisku kamery nachádzajú.

V tomto smere odvolací súd poukazuje na kontradiktórnosť konania, ktorá predstavuje aktívnu účasť obžalovaného na konaní. V situácii, že obžalovaný mal vedomosť o kamerovom systéme v objekte označeného baru, ktorý mohol obsahovať záznam stíhaného skutku, a bol presvedčený, že tento záznam zvráti zabezpečenú dôkaznú situáciu, mal takýto záznam predložiť. Pokiaľ ním nedisponoval (keďže ho nepredložil), bolo úplne neefektívne zisťovať, či takýto záznam vôbec mohol existovať. Súd správne nepristúpil na „hru“ obžalovaného o prípadnej existencii kamerového systému a zlyhaní orgánov činných v trestnom konaní a správne rozhodol o odmietnutí návrhu obžalovaného vypočuť svedka O. K.. Rozhodnutie súdu o odmietnutí návrhu obžalovaného v danej situácii bolo správne a nemožno ho považovať za porušenie práva na obhajobu, resp. porušenia práva na spravodlivý proces, pretože je len na súde, ktorý dôkaz vykoná a ktorý nevykoná, ak disponuje dostatočnou sumou dôkazov na uznanie viny obžalovaného. Súd vzhľadom na zameranie dôkazného prostriedku a stav vykonaného dokazovania k momentu podania takéhoto návrhu mal právo takýto dôkaz odmietnuť. Tým, že rozhodol o návrhu obžalovaného na vykonanie dôkazu a svoje rozhodnutie odôvodnil, neporušil právo obžalovaného na spravodlivý proces, pretože je len na súde, ktorý dôkaz vykoná a ktorý nevykoná, ak disponuje dostatočnou sumou dôkazov na uznanie viny obžalovaného.

Výpoveď obžalovaného, ako aj argumenty podaného odvolania preto krajský súd v zhode s názorom okresného súdu vyhodnotil ako nepravdivé a odporujúce zákonne zabezpečeným dôkazom. Vykonané dôkazy objektívne ustálili priebeh skutkového deja, o ktorom odvolací súd nemal pochybnosti.

Krajský súd, ako súd odvolací, v zhode s názorom okresného súdu preto prijal záver, že skutok sa stal, je trestným činom - prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a tohto sa dopustil obžalovaný a stotožnil sa aj s právnou kvalifikáciou skutku.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Okresný súd aj o treste rozhodol na základe dostatočne zisteného stavu veci - zabezpečením si príslušných správ o povesti obžalovaného, tieto správne vyhodnotil s okolnosťami stíhaného skutku. Ich výsledkom bol uložený trest, ktorý zodpovedá stavu veci a zákonu, t.j. je zákonný, primeraný, spravodlivý a zároveň rešpektuje zásady pre ukládanie trestu v zmysle ust. § 34 Tr. zák. Súčasne spĺňa účel trestu v rovine individuálne a generálnej prevencie. Nakoľko sa s takto uloženým trestom stotožnil aj krajský súd, v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom prokurátora, že uložený trest nezohľadňuje okolnosti prípadu - koncentráciu ľudí v priestore, kde obžalovaný jazdil a stupeň stredne ťažkej opitosti vylučujúcej spôsobilosť na jazdu. Práve túto okolnosť zohľadňuje druh zvoleného trestu - trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu s dostatočne dlhou skúšobnou dobou a popritom uložený trest zákazu činnosti, ktorý bolo potrebné uložiť z dôvodu, že sa obžalovaný trestnej činnosti dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla. Len na margo námietky obžalovaného sa žiada uviesť, že predpokladaná koncentrácia ľudí v mieste dopravnej nehody bola daná miestnym kultúrno-spoločenským podujatím, ako aj založená na bezprostrednej interpretácii tejto okolnosti vo výpovediach svedkov. Súčasne sa dá logicky vyvodiť, že

v čase dopravnej nehody v čase okolo 01.10 hod. dňa 24.6.2018 predsa predpokladaná koncentrácia ľudí bola nižšia ako napríklad v čase, keď prebiehal program - pálenia Jánskej vaty. Sám obžalovaný uviedol, že spolu so svojimi priateľmi popíjal alkohol asi do 23.30 hod., čo je v rozpore s vyjadrením, že táto akcia skončila niekoľko hodín pred polnocou.

Na základe uvedeného sa odvolací súd nestotožnil tak s odvolaním obžalovaného do výroku o treste, ako ani s odvolaním prokurátora, čo vyjadril v spôsobe svojho rozhodnutia.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd odvolania obžalovaného a prokurátora zamietol postupom podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.